

המלך שרצה אישה יפה

סיציליה

לפני שנים רבות חי מלך שרצה מאוד להתחתן, אך החליט שאשתו צריכה להיות יפה כמו השמש. זה לא היה פשוט כי שום בחורה בסביבה לא עמדה בדרישה זו. אזי המלך שלח משרתו נאמן כדי שיחפש במרחקים בחורה יפה דיה כדי להיות אישתו וכשימצא כזו, יביא אותה אליו. המשרת יצא מיד לדרך וחיפש בארמונות וטירות, בבתים גדולים ובבקתות קטנות, ואמנם ראה נערות יפות כמו אוכמניות, אבל היה בטוח שאף אחת מהן לא תמצא חן בעיני המלך. יום אחד הלך בדרך והיה עייף וצמא מאוד. ליד הדרך עמד בית קטן והוא דפק בדלת וביקש כוס מים. בבית זה חיו שתי אחיות, אחת בת שמונים, שניה בת תשעים שנה. הן היו עניות מאוד

והרוויחו את לחמן בטוויה. ידיהן היו עדיין רכות ולבנות כמו אלה של בחורות צעירות וכשהגישו מים דרך האשנב שבדלת, המשרת ראה את האצבעות העדינות ואמר לעצמו "נערה שיש לה ידיים כל כך עדינות מוכרחה להיות יפה מאוד." הוא מיהר למלך וסיפר לו. "לך מיד חזרה" אמר הוד מלכותו "ונסה לראות אותה." המשרת הנאמן יצא למשימה מיד וכשהגיע שוב לאותו בית ביקש כוס מים. כמו קודם, האישה לא פתחה את דלת ביתה אלא הגישה לו כוס דרך האשנב. "האם את גרה כאן לבד?" שאל האיש. "לא" אמרה "אחותי גרה איתי. שתינו עניות מאוד ועובדות קשה כדי להתקיים." "ובנות כמה אתן?" שאל. "אני בת חמש-עשרה ואחותי בת עשרים." המשרת חזר שוב למלך וסיפר לו את כל מה שידע, והוד מלכותו אמר "אני רוצה את זו שבת חמש-עשרה. הביא אותה הנה מיד." המשרת חזר לבית האחיות בשלישית ודפק

בדלת. האשנב נפתח שוב וקול אישה שאל
מה רצונו.

"המלך צווה עלי להביא אליו את הצעירה
שביניכן כדי שתהיה למלכה" ענה.
"אמור להוד מלכותו כי אני מוכנה למלא את
בקשתו, אך מיום הולדתי קרני השמש עוד לא
נפלו על פני. אם יקרה הדבר, פני ישחירו
מיד. לכן בקש מהוד מלכותו האדיב לשלוח
הערב מרכבה סגורה, ובה אבוא לארמונו."
כשהמלך שמע זאת ציווה להכין את מרכבת
הזהב הגדולה שלו, ובה להכניס בגדים
מפוארים, והאישה הזקנה עטפה את עצמה
בצעף עבה וכך נסעה לארמון.
המלך חיכה באי-סבלנות לבואה, וכשהגיעה
ביקש שתרים את הצעיף שלה ותיתן לו
לראות את פניה.

אך היא אמרה "הנרות הדולקים כאן חזק
מדי. האם תרצה שאהפוך שחורה ממש לפני
עיניך?"

המלך האמין לדבריה ואמנם התקיימה חתונה
בלי שהצעיף הורם אפילו פעם אחד. אך

כשהם נשארו לבדם המלך הרים פינת הכיסוי
והבין שנשא לאישה זקנה בעלת פנים
מקומטים. הוא כעס נורא ובזעמו השלך אותה
דרך חלון פתוח.

למזלה של האישה בגדיה נתפסו במסמר
שבקיר והיא נשארה תלויה כך, בין השמיים
והארץ.

היא פחדה שבכל רגע עלולה לפול למטה, אך
באותו רגע עברו שם ארבעה פיות.

"ראו אחיות" קראה פייה אחת "הנה האישה
הזקנה שהמלך שלח להביאה. אולי נאחל לה
שבגדיה יקרעו והיא תיפול לארץ?"
"הו, לא" קראה שניה "אני דווקא מאחלת לה
צעירות."

"ויופי"
"וחוכמה"
"ולב רגיש."

והפיות המשיכו בדרכן כשהן משאירות
אחריהן נערה יפה ביותר שבעולם.
למחרת המלך הציץ דרך החלון וראה את
הבחורה הנהדרת תלויה על המסמר.

"מה עשיתי? בוודאי הייתי עיוור בלילה האחרון!"

הוא ציווה להביא סולמות ולהוריד את האישה, ואז נפל לפניה על ברכיו וביקש שתסלח לו. נשף גדול התקיים לכבודה.

אחרי מספר ימים האחות בת התשעים באה לארמון המלך וביקשה לראות את המלכה. "מי זו המכשפה המכוערת הזקנה?" שאל המלך.

"הו, זאת שכנתי, מטורפת למחצה" ענתה המלכה.

אך האישה הזקנה הביטה עליה והכירה אותה. היא אמרה "איך קרה שנעשית כה יפה וצעירה? גם אני רוצה להיות צעירה ונאה."

היא שאלה זאת במשך כל היום עד שהמלכה אבדה את סבלנותה ואמרה "נתתי לחתוך לי את ראשי הישן וחדש צמח במקומו."

הלכה האחות הזקנה לגלב ואמרה לו "אתן לך הכל שתרצה, רק תכרות את ראשי, כדי שאוכל להיות צעירה ויפה."

"אבל אישה! אם אעשה זאת, תמותי!"

אך הזקנה לא מוכנה הייתה לשמוע כך שבסוף הגלב לקח תער ונתן לה מכה ראשונה בצווארה.

"אי!" קראה האישה מרוב כאב. "צריך לסבול, כדי להיות יפה" אמר הגלב. במכת תער השניה הראש שלה נפל והיא מתה.

באותו רגע עברו שם שוב הפיות. הן נבהלו מאוד מהנעשה. הן הבינו שאיחוליהן לחוכמה וללב רגיש של האחות הצעירה לא צלחו והחליטו להחזיר אותה להיות זקנה ומכוערת כפי שהייתה קודם.

והמלך, כשראה זאת, גירש אותה מארמונו לתמיד.